

Arrest

**nr. 50 250 van 27 oktober 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Gent, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Slowaakse nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Gent van 11 augustus 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, op dezelfde dag aan verzoekende partij ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VIJVER, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker, van Slowaakse nationaliteit, dient op 15 februari 2010 een aanvraag in van een verklaring van inschrijving als EU-burger, als werknemer of werkzoekende.

Op 24 juni 2010 wordt door de gemachtigde van de burgemeester van Gent een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Aan verzoeker wordt een bijkomende termijn van één maand toegestaan om alsnog de vereiste documenten over te maken nl. een werkgeversattest.

Op 11 augustus 2010 wordt door de gemachtigde van de burgemeester een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die als volgt luidt:

“ BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN (1)

In uitvoering van artikel 51 § 2 / 51 § 3, derde lid / 52, § 3 / 52, § 4, vijfde lid, (1) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving / verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie

(1), aangevraagd op ...15/02/2010... (datum) door G. L. (...) (naam en voornamen)

geboren te (...)

van Slovaakse nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen (1). Reden van de beslissing (2):

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij / zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.

Overeenkomstig artikel 51, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 beschikt betrokkene over een bijkomende maand, namelijk tot 11/09/2010 om alsnog de vereiste documenten over te maken (1). Werkgeversattest(bijlage 19bis)

...“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat als volgt luidt:

“Schending artikel 40 par. 4 1° juncto artikel 51 par. 2 KB 8 oktober 1981, schending van het redelijkheidsbeginsel door machtsoverschrijding door de gemachtigde van de burgemeester.

De bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarde bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de unie.

Overeenkomst artikel 51 par. 2 van het KB dd 8 oktober 1981 beschikt betrokkene over een bijkomende maand namelijk tot 11 september 2010 om alsnog de vereiste documenten over te maken. Werkgeversattest (bijlage 19bis).

Artikel 40 par. 4 1° stelt:

Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het rijk te verblijf indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij 1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld.:

Artikel 51 par. 2

Indien de burger van de Unie na afloop van drie maanden niet alle bewijsdocumenten bedoeld in artikel 50 heeft overgemaakt, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 zonder het bevel om het grondgebied te verlaten, waarbij de burger van de Unie wordt meegedeeld dat hij beschikt voer een bijkomende termijn van een maand om alsnog de vereiste documenten over te maken. Indien na afloop van deze bijkomende termijn nog steeds niet alle vereiste documenten werden overgemaakt, levert het gemeentebestuur een bevel om het grondgebied te verlaten af overeenkomstig het model van bijlage 20.

Artikel 51 par. 2 stelt duidelijk dat verzoeker dient te beschikken over een bijkomende maand om alsnog het werkgeversattest of een inschrijving bij de VDAB binnen te brengen.

Er wordt een bijlage door de burgemeester of zijn gemachtigde afgegeven maar wel ZONDER bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoeker staat er dan ook versteld van dat hem een beslissing van weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten werd afgegeven.

Deze beslissing is duidelijk in strijd met artikel 51 par. 2 eerste lid dat duidelijk stelt dat een bijlage 20 dient te worden afgegeven ZONDER bevel om het grondgebied te verlaten.

De beslissing is aldus strijdig met artikel 51 per. 2 Vb. Conform artikel 39/2 par. 2 VERWERENDE PARTIJ dient de Raad beslissingen te vernietigen die strijdig zijn met wettelijke en uitvoerende bepalingen. Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat artikel 51 par. 2 Vb in hoofde van verzoeker geschonden is. De administratie heeft in casu duidelijk zijn macht overschreden door een beslissing te nemen waartoe zij niet bevoegd is. Zij dient conform artikel 51 par. 2 Vb. een bijlage 20 ZONDER bevel af te geven.

De gemachtigde van de burgemeester wenst verzoeker aldus van zijn grondgebied te verdrijven. Bovendien is de beslissing iet uitvoerbaar. Verzoeker ontvangt een bevel om het grondgebied te verlaten maar ontvangt toch nog een bijkomende termijn om eventuele documenten neer te leggen. De gemachtigde van de burgemeester mag aan verzoeker nu toch wel komen uitleggen hoe dit kan. Enerzijds dient verzoeker het grondgebied te verlaten doch anderzijds ontvangt hij nog een bijkomende maand.

Ieder normaal denken en handelend mens ziet dan ook dat door de machtsoverschrijding van de ambtenaar van de burgerlijke stand van de Stad GENT de beslissing alle grenzen met de redelijkheid overschrijdt. Verzoeker kan de beslissing niet uitvoeren gezien hij het grondgebied van het Rijk dient te verlaten.

De beslissing is aldus gegriefd door machtsoverschrijding door de gemachtigde van de burgemeester en is kennelijk onredelijk. De bestreden beslissing dient derhalve te worden vernietigd."

2.2. In haar nota repliceert verwerende partij dat er reeds op 24 juni 2010 een beslissing tot weigering van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen. Tegelijkertijd werd aan verzoeker een termijn verleend tot 24 juli 2010 om een werkgeversattest voor te leggen. Verzoeker kan dan ook volgens verwerende partij niet dienstig voorhouden dat de procedure van voornoemd artikel 51, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) niet correct zou zijn gevolgd nu uit de stukken van het administratief dossier duidelijk blijkt dat dit wel het geval is. In de thans bestreden beslissing werd vervolgens opnieuw conform artikel 51, § 2 van het Vreemdelingenbesluit ten aanzien van verzoeker een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Er wordt echter aan verzoeker nogmaals een bijkomende termijn aan verzoeker toegestaan om stukken voor te brengen. Verzoeker kan dus niet dienstig voorhouden gegriefd te zijn door deze beslissing nu deze hem meer rechten toekent dan hij zou gehad hebben indien hem thans geen bijkomende termijn meer wordt toegestaan. Verzoeker toont derhalve niet aan welk nadeel hij ondervindt als gevolg van de bestreden beslissing en welk belang hij dientengevolge heeft bij zijn kritiek. Bovendien voorziet artikel 51, § 2 van het Vreemdelingenbesluit geen enkel verbod aan het gemeentebestuur om aan de betrokkenen alsnog toe te laten documenten voor te brengen. Verzoeker maakt dan ook geenszins een schending van de door hem aangevoerde bepalingen aannemelijk noch toont hij aan welk belang hij heeft bij zijn kritiek. Bovendien is de bestreden beslissing wel degelijk uitvoerbaar. Waar verzoeker zegt dat hij het land moet verlaten en dus de bestreden beslissing niet kan uitvoeren, wijst verwerende partij erop dat aan verzoeker een bevel werd gegeven om uiterlijk op 11 september 2010 het grondgebied te verlaten en dat hij binnen dezelfde termijn de bijkomende stukken moet aanbrengen zodat de bestreden beslissing dan ook perfect uitvoerbaar is. Verwerende partij heeft dus geheel terecht en binnen de haar ter zake toegekende bevoegdheid geoordeeld dat aan verzoeker het verblijf diende te worden geweigerd met bevel om het grondgebied te verlaten.

2.3. In zijn repliekmemorie verwijst verzoeker integraal naar zijn inleidend verzoekschrift.

2.4. Verzoeker voert de schending aan van artikel 40, § 4, 1° van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 51 § 2 van het Vreemdelingenbesluit en van het redelijkheidsbeginsel door machtsoverschrijding door de gemachtigde van de burgemeester.

Artikel 40 en volgende van de Vreemdelingenwet bepalen wie recht heeft op verblijf van meer dan drie maanden. De procedure die hieromtrent gevolgd dient te worden, staat duidelijk beschreven in de artikelen 40 en volgende van de Vreemdelingenwet en artikel 43 en volgende van het Vreemdelingenbesluit.

Artikel 40, § 4, 1° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 4. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld;"

Artikel 50, § 1 en § 2, 1° van het Vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

"§ 1.- Een burger van de Unie die zijn burgerschap bewijst overeenkomstig artikel 41, eerste lid, van de wet, kan bij de gemeente een verklaring van inschrijving aanvragen door middel van de bijlage 19.

Zodra uit de controle van de reële verblijfplaats, die de burgemeester of zijn gemachtigde moet laten uitvoeren, blijkt dat de burger van de Unie, ingeschreven in het wachtregister, op het grondgebied van de gemeente woont, wordt hij ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Het gemeentebestuur maakt het verslag opgesteld bij de controle van de verblijfplaats over aan de gemachtigde van de minister.

§ 2.- Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient de burger van de Unie naargelang het geval de volgende documenten over te maken :

1 ° werknemer : een verklaring van indienstneming of tewerkstelling overeenkomstig het model van bijlage 19bis;”

Artikel 51, § 2 van het Vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

“§ 2.- Indien de burger van de Unie na afloop van drie maanden niet alle bewijsdocumenten bedoeld in artikel 50 heeft overgemaakt, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten, waarbij de burger van de Unie wordt meegedeeld dat hij beschikt over een bijkomende termijn van een maand om alsnog de vereiste documenten over te maken. Indien na afloop van deze bijkomende termijn nog steeds niet alle vereiste documenten werden overgemaakt, levert het gemeentebestuur een bevel om het grondgebied te verlaten af overeenkomstig het model van bijlage 20.”

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat artikel 51, § 2 van het Vreemdelingenbesluit duidelijk stelt dat verzoeker dient te beschikken over een bijkomende maand om alsnog een werkgeversattest of een inschrijving bij de VDAB binnen te brengen. Er dient een bijlage door de burgemeester of zijn gemachtigde afgegeven te worden maar wel een zonder een bevel om het grondgebied te verlaten. De bestreden beslissing is volgens verzoeker dan ook in strijd met artikel 51, § 2 van het Vreemdelingenbesluit nu deze een beslissing van weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten inhoudt.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker een aanvraag van een verklaring van inschrijving als werknemer of werkzoekende indiende op 15 februari 2010. Verzoeker werd in het bezit gesteld van een bijlage 19. Tevens werd verzoeker verzocht om binnen de drie maanden, en ten laatste op 15 mei 2010, de volgende documenten over te leggen: ‘bijlage 19bis’. Verzoeker heeft de bijlage 19 uitdrukkelijk ondertekend en hij werd in het bezit gesteld van een afschrift. Vervolgens blijkt uit het administratief dossier dat de gemachtigde van de burgemeester ten aanzien van verzoeker op 24 juni 2010 een beslissing tot weigering van verblijf heeft genomen van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker werd in kennis gesteld van het feit dat indien hij de ontbrekende documenten, namelijk een werkgeversattest (bijlage 19bis) voorlegt binnen de voorziene termijn, hij alsnog de inschrijving kan genieten. Verzoeker kreeg aldus nog een maand extra de tijd om de nodige documenten in te dienen. Verzoeker heeft de beslissing ondertekend. Op 11 augustus 2010 nam de verwerende partij ten slotte de beslissing van weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Uit het administratief dossier blijkt aldus dat verwerende partij op correcte wijze de toepasselijke wetgeving heeft toegepast: verzoeker is in het bezit gesteld van een immatriculatie attest en een bijlage 19 en daarin wordt hem meegedeeld dat hij ten laatste op 15 mei 2010, de volgende documenten diende over te leggen: ‘bijlage 19bis’. Dit alles is in overeenstemming met artikel 51, § 2 van het Vreemdelingenbesluit.

Vervolgens diende de gemeente, na het verstrijken van de bijkomende termijn, na te gaan of verzoeker de vereiste documenten had overgemaakt. Dit was *in casu* niet het geval, zoals blijkt uit de stukken van het administratief dossier, en wordt ook niet door verzoeker betwist in zijn verzoekschrift. De gemeente nam op 24 juni 2010 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Er werd hem een bijkomende maand gegeven om een werkgeversattest over te maken. Na het verstrijken van deze bijkomende maand en nadat bleek dat verzoeker opnieuw geen bijkomend document had overgemaakt, kon de gemeente dan ook redelijkerwijs en zonder machtsoverschrijding, zoals artikel 51, § 2 van het Vreemdelingenbesluit het voorziet, het verblijf van meer dan drie maanden weigeren en een bijlage 20 met bevel om het grondgebied te verlaten afleveren, gezien de vereiste documenten niet werden overgemaakt, en concluderen dat verzoeker niet aan de voorwaarden voldoet om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wenst er bovendien nog op te wijzen dat verzoekers argumentatie dat een beslissing van weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten moest worden genomen, niet opgaat nu hij deze beslissing reeds op 24 juni 2010 kreeg. Verzoeker toont daarenboven zijn belang niet aan nu hij opnieuw een bijkomende termijn van een maand krijgt om het werkgeversattest bij te brengen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat de bestreden beslissing niet uitvoerbaar is omdat hij nog een bijkomende termijn krijgt om eventuele documenten neer te leggen terwijl hij het grondgebied dient te verlaten, wijst de Raad erop dat verzoeker een bevel kreeg om het grondgebied binnen de dertig dagen te verlaten. Dit is eveneens de termijn waarbinnen verzoeker eventueel bijkomende documenten kon overmaken. De Raad stelt dus vast dat de bestreden beslissing wel degelijk uitvoerbaar is.

De bestreden beslissing steunt derhalve op ter zake dienende, deugdelijk afdoende en pertinente motieven en werd in alle redelijkheid genomen.

De schending van de materiële motiveringsplicht, van artikel 40 van de Vreemdelingenwet en van artikel 51 van het Vreemdelingenbesluit kan niet worden aangenomen.

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat *in casu* niet het geval is. Gelet op de analyse van het voorgaande blijkt dat verzoeker met zijn betoog op generlei wijze een schending van het redelijkheidsbeginsel aannemelijk maakt.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. SOETINCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. SOETINCK

A. DE SMET